

بررسی غلظت سرمی هورمونهای تیروئیدی و انسولین در گاوها مبتلا به تیلریوز

علی حسن پور^{۱*}، سعید قاسم زاده^۲، بهرام عمموا غلی تبریزی^۱

۱. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز، دانشکده دامپزشکی، گروه علوم درمانگاهی، تبریز، ایران

۲. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز، دانشکده دامپزشکی، دانش آموخته دکتری حرفه‌ای دامپزشکی، تبریز، ایران

* نویسنده مسئول مکاتبات: a_hasanpour@iaut.ac.ir

(دریافت مقاله: ۹۰/۷/۲۳؛ پذیرش نهایی: ۹۰/۱۰/۱۰)

چکیده

تیلریوز یک بیماری تک یاخته‌ای شایع در گاو است که باعث ضررهاي اقتصادي بسیاری می‌شود. آگاهی از چهره بیوشیمیابی در گاوها مبتلا به تیلریوز حائز اهمیت است. این مطالعه به منظور بررسی سطوح سرمی هورمونهای T3 و T4 و انسولین در گاوها مبتلا به تیلریوز و مقایسه آن با گاوهاي سالم انجام گرفت. در کلینیک دام‌های بزرگ دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز و چند گاوهاری بزرگ اطراف تبریز از تعداد ۳۷ رأس گاو مبتلا به تیلریوز بعد از تأیید بالینی و آزمایشگاهی و همچنین ۳۵ رأس گاو سالم نمونه خون از ورید و داج اخذ و غلظت‌های سرمی هورمونهای تیروئیدی و انسولین به روش الایزا اندازه‌گیری گردید. میانگین غلظت‌های سرمی هورمون T3 در گاوها مبتلا به تیلریوز و سالم به ترتیب $4/47 \text{ ng/dl}$ و $52/2 \pm 4/47 \text{ ng/dl}$ و هورمون T4 به ترتیب $4/82 \pm 4/54 \text{ ng/dl}$ و $5/92 \pm 5/0 \text{ ng/dl}$ بود که اختلاف بین دو گروه در مورد هر دو هورمون معنی‌دار بود (به ترتیب $p = 0/000$ و $p = 0/011$). میانگین غلظت سرمی انسولین در گاوها گروه بیمار به طور معنی‌دار کمتر از گاوهاي سالم بود (به ترتیب $1/04 \text{ u/m}^1 \pm 7/83$ و $1/00 \pm 8/80 \text{ u/m}^1$). در بررسی همبستگی بین هورمونهای تیروئیدی و انسولین در گاوها گروه بیمار مشخص شد که همبستگی بین T3 و انسولین غیرمعنی‌دار ($r = -0/239$ و $p = 0/077$) ولی همبستگی بین انسولین و هورمون T4 معنی‌دار بود ($r = -0/280$ و $p = 0/046$). نتیجه نهایی اینکه در گاوها مبتلا به تیلریوز سطح سرمی هورمونهای تیروئیدی افزایش و انسولین کاهش می‌یابد.

مجله دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، ۱۳۹۰، دوره ۵، شماره ۳، پیاپی ۱۹، صفحات: ۱۳۳۱-۱۳۳۶.

کلید واژه‌ها: گاو، تیلریوز، هورمونهای تیروئیدی، انسولین

مقدمه

کم و بیش به این موضوعات پرداخته شده است (۱۶، ۱۸ و ۱۹). همچنین در این بیماری به دلیل درگیری کبد و بافت‌های دیگر حیوان به نظر می‌رسد که غلظت سرمی هورمونهای تیروئیدی و انسولین دستخوش تغییراتی گردد. تغییرات میزان سرمی هورمونهای تیروئیدی نیز در گاوها می‌باشد. هیپوگلیسمی در اثر بی‌اشتهايی ناشی از بیماری یا سایر تغییرات

تیلریوز یک بیماری تک یاخته‌ای شایع در نشخوارکنندگان می‌باشد که سالانه ضررهاي اقتصادي زیادی را در صنعت دامپروری ایران به دنبال دارد. گاو یکی از میزبانان حساس این بیماری بوده و رخداد این بیماری در گاوهاي منطقه ما فراوان می‌باشد. این بیماری از نظر تابلوی بیوشیمیابی و هماتولوژیک تغییرات زیادی را در گاو ایجاد می‌کند که در مطالعات قبلی

آنالیز آماری:

جهت مقایسه و تعیین ارتباط بین پارامترها از نرم افزار آماری **ذذخ ذ** ویرایش ۱۸ و روش‌های آماری **ملغ-ر-م** برای مقایسه بین میانگین‌ها در بین دو گروه شاهد و بیمار و ضریب همبستگی برای تعیین ارتباط بین پارامترها استفاده شده.

یافته‌ها

میانگین غلظت سرمی هورمون **۴۶** در گاوهای مبتلا به تیلریوز **۴/۴۷** حج و در گاوهای گروه سالم **۴/۸۲** حج بود که در مقایسه آماری اختلاف معنی‌داری در بین دو گروه وجود داشت ($p = 0.000$) (جدول ۱ و نمودار ۱). همچنین میانگین غلظت سرمی **۴۶** در دو گروه بیمار و سالم به ترتیب **۴/۰۶** حج و **۴/۷۴** حج بود که اختلاف معنی‌داری بین دو گروه وجود داشت ($p = 0.011$) (جدول ۱ و نمودار ۲). میانگین غلظت سرمی انسولین در گاوهای گروه بیمار به طور معنی‌داری کمتر از گاوهای گروه سالم بود به طوری که در گروه بیمار **۱/۰۴** حج و در گاوهای گروه سالم **۱/۰۵** حج بود ($p = 0.000$) (جدول ۱ و نمودار ۳).

متابولیسمی هستند وجود دارد (۳، ۶ و ۱۰) که این مطالعه به منظور بررسی غلظت سرمی هورمون‌های تیروئیدی و انسولین در گاوهای مبتلا به تیلریوز و مقایسه آن با دامهای سالم انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

این مطالعه بر روی ۳۷ رأس گاو مبتلا به تیلریوز در کلینیک دامهای بزرگ دانشکده دامپزشکی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز و چند گاوداری اطراف تبریز انجام گرفت. گاوهای بیمار بر اساس نشانه‌های آزمایشگاهی و بالینی (نمونه خون از ورید گوش و پونکسیون از عقده لنفی تأیید شدنده) از هر گاو بعد از کسب تاریخچه نمونه خون از ورید و داج اخذ و سرم جداسازی شد. همزمان از ۳۵ رأس گاو با شرایط سنی، تغذیه‌ای و مدیریتی یکسان به عنوان گروه سالم نیز نمونه‌برداری شد. در نمونه‌های سرمی غلظت سرمی هورمون‌های تیروئیدی با روش الایزا و کیت **وگ-کع-د** و انسولین سرم با کیت **لمق-گاع-ف** به روش الایزا اندازه‌گیری گردید.

جدول ۱- مقایسه میانگین مقادیر سرمی هورمونهای **T3** و **T4** و انسولین در گاوهای مبتلا به تیلریوز سالم

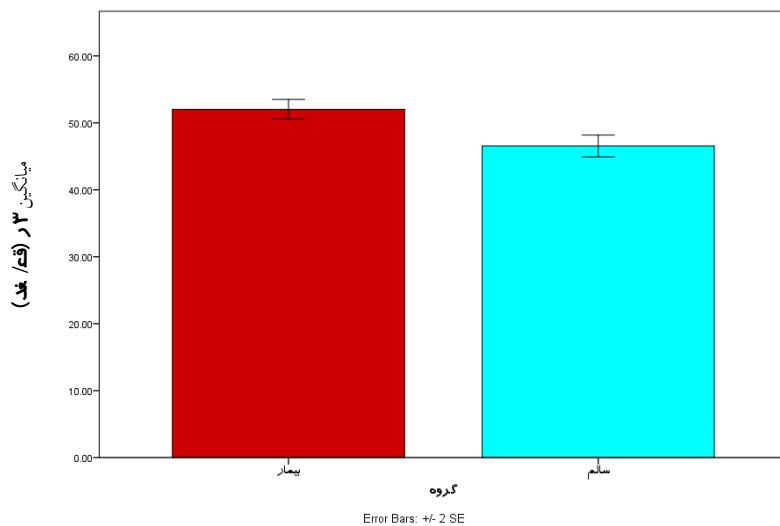
هرمون	گروه	تعداد	میانگین	انحراف استاندارد	سطح معنی‌داری
(ق/غ) ۴۳	بیمار	۳۷	۵۲/۰۲	۴/۴۷	۰/۰۰۰
	سالم	۳۵	۴۶/۵۴	۴/۸۲	
۴۶	بیمار	۳۷	۵/۹۲	۱/۰۶	۰/۰۱۱
	سالم	۳۵	۵/۳۶	۰/۷۴	
انسولین (ق/م)	بیمار	۳۷	۶/۸۳	۱/۰۴	۰/۰۰۰
	سالم	۳۵	۸/۸۰	۱/۰۵	

جدول ۲ - همستگی بین هورمون‌های تیروئیدی با انسولین در گاوها

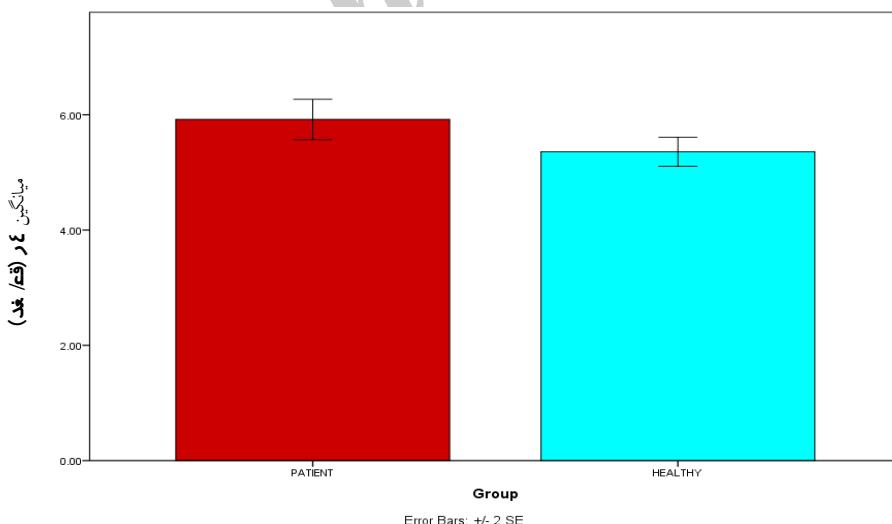
گروه بیمار

سطح معنی‌داری	ضریب همبستگی	همستگی بین
۰/۰۷۷	- ۰/۲۳۹	هورمون ۳در یا انسولین
۰/۰۴۶	- ۰/۲۸۰	هورمون ۴در یا انسولین

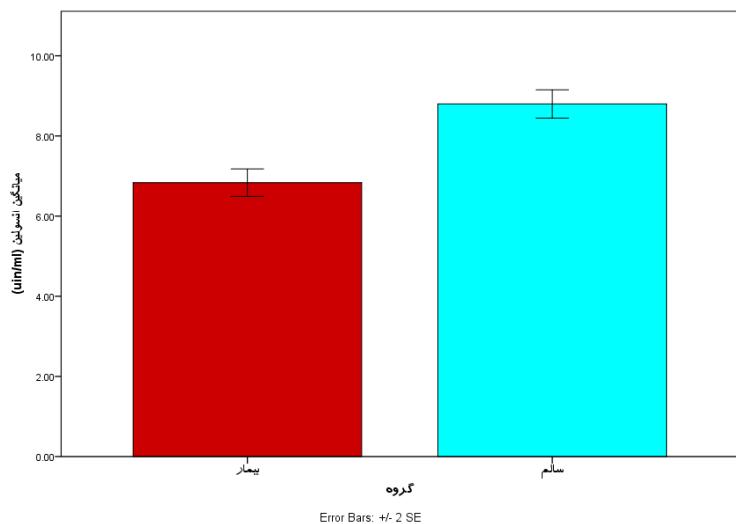
در بررسی ضریب همبستگی بین غلظت سرمی هورمون‌های تیروئیدی با انسولین در گاوها گروه بیمار مشخص گردید که ارتباط منفی غیرمعنی‌داری بین هورمون ۳در و انسولین وجود دارد ($-0.239 = p < 0.077$)، ولی ارتباط بین غلظت سرمی هورمون ۴در با انسولین معنی‌دار بود و ارتباط منفی معنی‌داری بین دو هورمون وجود داشت ($-0.280 = p < 0.046$). (جدول ۲).

نمودار ۱- میانگین غلظت سرمی هورمون ۳در در گاوها مبتلا به تیلریوز و سالم

نمودار ۲- میانگین غلظت سرمی هورمون ۴در در گاوها مبتلا به تیلریوز و گاوها سالم

نمودار ۳- میانگین غلظت سرمی هورمون انسولین در گاوها ی گروه بیمار و گاوها سالم

هورمون‌ها باعث افزایش متابولیسم پایه و به دنبال آن جبران کمبود انرژی می‌شود.

نتایج این مطالعه بیانگر اختلاف آماری معنی‌داری بین مقادیر سرمی هورمون انسولین در بین گاوها بیمار و سالم می‌باشد ($p=0.000$). به طوری که سطح سرمی انسولین در گاوها بیمار کمتر از گاوها سالم بود. انسولین برای تولید گلوکز و تأمین انرژی در بدن نیاز می‌باشد، لذا با مصرف آن از میزان سرمی این هورمون در بیماری تیلریوز که با بی‌اشتهاای و افت سطح انرژی همراه می‌باشد، کاسته می‌شود. همچنین به نظر می‌رسد در بیماری تیلریوز به دلیل کم خونی احتمالی آسیب بافت غده‌ی لوزالمعده نیز وجود داشته باشد که ترشح انسولین را دچار اختلال می‌نماید (۱۳)، که این موضوع نیاز به بررسی وسیع‌تر و کامل‌تری دارد، لذا با عنایت به کاهش سطح سرمی انسولین تأمین انرژی در درمان گاوها مبتلا به تیلریوز باید مد نظر قرار گیرد.

در مطالعه صورت گرفته تو **فقط لذگ‌لاع کهبعع** و همکاران در سال ۲۰۰۶ برخی تغییرات هورمونی مثل (انسولین) و بیوشیمیابی در گاوها مبتلا به جفت ماندگی و ورم پستان که

بحث و نتیجه‌گیری

تیلریوز یک بیماری تک یاخته‌ای شایع در گاوها می‌باشد که سالانه ضررهای اقتصادی زیادی را بر صنعت دامپروری کشور وارد می‌کند. آگاهی از سیمای بیوشیمیابی و از جمله سطح سرمی هورمون‌های مختلف در این بیماری حائز اهمیت می‌باشد (۱۴ و ۱۷) که در این مطالعه به این مهم پرداخته شد. میانگین غلظت سرمی هورمون **۳۰** در گاوها مبتلا به تیلریوز به طور معنی‌داری بیشتر از گاوها سالم بود ($p=0.000$). همچنین میانگین غلظت سرمی **۴۶** نیز در گاوها بیمار به طور معنی‌داری بیشتر بود ($p=0.011$). بیماری تیلریوز باعث بی‌اشتهاایی در حیوان می‌شود که بی‌اشتهاایی موجب کاهش گلوکز سرم و سطح انرژی بدن می‌شود و مشخص شده است که تغییرات میزان سرمی هورمون‌های تیروئیدی در گاوها ای که دچار هایپوگلایسمی و یا سایر تغییرات متابولیسمی هستند وجود دارد (۱۵). به نظر می‌رسد افزایش سطح سرمی هورمون‌های تیروئیدی در مقابل بی‌اشتهاایی یک مکانیسم جبرانی باشد چرا که افزایش این

لاعفعت و همکاران در یک مطالعه تغیرات هماتولوژیک را

در گاو و گاویش‌های مبتلا به تیلریوز توضیح داده‌اند (۶).
کعکله و همکاران با کار بر روی گاوهای مبتلا به تیلریوز
بالا رفتن آنژیم‌های کبدی و پایین آمدن گلوکر را گزارش
کرده‌اند (۱۲).

در بررسی ضریب همبستگی بین غلطت سرمی هورمون‌های تیروئیدی با انسولین در گاوهای بیمار مشاهده گردید که همبستگی بین انسولین با **۳۴** غیرمعنی‌دار، ولی همبستگی انسولین با **۴۶** معنی‌دار می‌باشد. به نظر می‌رسد که هورمون‌های تیروئیدی باعث مصرف انسولین گشته و منجر به افزایش تولید گلوكز و انرژی می‌شوند، لذا با افزایش سطح سرمی هورمون‌های تیروئیدی کاهش سطح سرمی انسولین قابل توجه است.

نتیجه نهایی اینکه سطح سرمی هورمون های ۳ار و ۴ر در بیماری تیلریوز در گاو افزایش و میزان سرمی هورمون انسولین کاسته می شود که این یافته های بیوشیمیابی می توانند در تعیین چهره بیوشیمیابی و آزمایشگاهی این بیماری و درمان آن مفید باشند.

احتمال رخداد کتوز ثانویه تحت بالینی در آنها بالاست بررسی شده است (۷). در مطالعه صورت گرفته توسعه **ذعقة فد** و همکاران در سال ۲۰۰۶ به بالا بودن سطح سرمی انسولین به دنبال لیپولیز اشاره شده است (۱۱). **ذعقة لاغة** و همکاران در مطالعه‌ای بیان نموده‌اند که به دنبال هایپوگلایسمی سطح سرمی هورمون‌های تیروئیدی و به خصوص **۳۲r** افزایش می‌یابد (۴).

قطعه کج و همکاران با تحقیق بر روی گاوهاشی شیری ارتباط بین متابولیت‌ها و برخی هورمون‌ها را بررسی کرده‌اند که در این تحقیق به ارتباط هورمون‌های تیروئیدی و متابولیت‌های کتوتیک نیز اشاره شده است. در این مطالعه سطح سرمی 3dL در گاوهاشی مبتلا به کتوز تحت بالینی $3/02$ میکروگرم در دسی‌لیتر گزارش شده است (جع غ ع پ) و همکاران در سال 2009 با مطالعه روی گاومیش‌های مبتلا به تیلریوز در مصر، سطح سرمی بتا‌هیدروکسی بوتیریک اسید را $1/9$ بیان کرده‌اند و در این مطالعه به کاشه انسولین سرم در حد $1/2$ واحد اشاره شده است (۲).

مطالعه دیگری که توسط **غلا** و همکاران انجام گرفت به پایین آمدن سطح سرمی گلوتاتیون پراکسیداز در گاوهای مبتلا به تیلریوز اشاره شده است (۱).
گاوهای مبتلا به تیلریوز آسیب‌های بافتی را توضیح داده‌اند (۳).

منابع

